mienil súkromných žalobcov osobne uraziť. Sťažovatelia sa tu ani nepokúšajú dovodiť, že v obsahu letáku sú aspoň niektoré náznaky, ktoré by mohly nasvedčovať tomu, že článok smeroval na tak ohraničenú skupinu osôb, že by priemerný čitateľ mohol poznať, že smeruje proti súkromným žalobcom. Ich ďalšia námietka, že obžalovaný mal úmysel inkriminovaným článkom se dotknúť cti súkromných žalobcov, neprichádza tu z nedostatku objektívnych predpokladov preto ani v úvahu. Sú preto v tejto časti zmätočné sťažnosti bezzákladné.

Čís. 6247.

Zmateční stížnost obžalovaného, který nebyl u odvolacího hlavního přelíčení ani přítomen, ani zastoupen zvoleným obhájcem, je opožděná, byla-li sice podána již předtím, než byl obžalovanému soudem prvé stolice vyhlášen nebo doručen rozsudek odvolacího soudu, avšak nikoli u jedině příslušného sborového soudu prvé stolice, nýbrž u vrchního soudu a k uvedenému příslušnému soudu vůbec nedošla.

(Rozh. ze dne 9. září 1938, Zm IV 375/38.)

Nejvyšší soud, přezkoumav trestní věc proti A. a spol., obžalovaným pro zločin podle § 400, odst. 2 tr. z., zamítl stížnost obžalovaného proti usnesení vrchního soudu ze dne 4. května 1938.

Důvody:

Napadeným usnesením byla odmítnuta zmateční stížnost, podaná Dr. N. jménem obžalovaného B., s odůvodněním, že je podaná osobou neoprávněnou, ježto obhájce Dr. N. nepředložil plnou moc od tohoto obžalovaného.

Dr. N. byl veřejným obhájcem obžalovaného B. na odvolacím hlavním přelíčení, na kterém tento obžalovaný nebyl přítomen. Jako veřejný obhájce se po vyhlášení rozsudku Dr. N. nevyjádřil a ani v zákonné lhůtě vlastním jménem zmateční stížnost nepodal. Jest tedy zmateční stížnost, podanou dne 6. dubna 1938 u vrchního soudu, považovati za zmateční stížnost obžalovaného, podanou prostřednictvím zvoleného obhájce Dr. N., který dodatečně předložil plnou moc.

Není proto správný názor odvolacího soudu, že zmateční stížnost byla podána osobou neoprávněnou, ježto obžalovaný byl podle § 383, odst. II a) tr. ř. a § 31, odst. 1 por. nov. oprávněn podati proti rozsudku vrchního soudu zmateční stížnost.

Nejvyšší soud však přes to nemohl stížnosti vyhověti.

Obžalovanému B., který nebyl u odvolacího hlavního přelíčení přítomen, ani zvoleným obhájcem zastoupen, byl rozsudek vrchního soudu doručen soudem prvé stolice dne 15. dubna 1938. Podle § 431 tr. ř. oprávněný jednotlivec, který nebyl na odvolacím hlavním přelíčení pří-

tomen, ani v něm zastoupen, může podati zmateční stížnost jen u soudu prvé stolice ve lhůtě tří dnů od doručení nebo vyhlášení rozsudku (§ 388 tr. ř. a § 31, odst. 2 por. nov.). Obžalovaný podal sice zmateční stížnost a její provedení už dne 6. dubna 1938, tedy ještě před doručením rozsudku, nikoli však u soudu prvé stolice, ale u vrchního soudu, který zmateční stížnost ani spisy po jejím podání krajskému soudu vůbec nezaslal, takže zmateční stížnost ve lhůtě stanovené v §§ 388, 431 tr. ř. a § 31, odst. 2 por. nov. k příslušnému soudu nedošla, ani nebyla v této lhůtě vrchním soudem odevzdána k dopravě poštou příslušnému soudu prvé stolice. Poněvadž, jak z uvedeného je zřejmo, lhůta už vůbec prošla, nemůže se tak státi ani dodatečně.

Byla tedy zmateční stížnost správně odmítnuta podle § 32, odst. 1 por. nov., nikoliv však jako podaná osobou neoprávněnou, ale jako opožděná.

Byla proto stížnost jako bezzákladná zamítnuta podle § 379, odst. 4 tr. ř.

Čís. 6248.

Navedl-li obžalovaný jiného, aby vyhnal těhotné ženě plod (§ 69, čís. 1, § 285, odst. 2 tr. zák.) a zároveň podporoval a usnadňoval téže těhotné ženě vyhnání jejího plodu (§ 69, čís. 2, § 285, odst. 1 tr. zák.), jde o jednotný trestný čin a třeba jej posuzovati s hlediska § 95 tr. zák. jen jako účastenstvo na zločinu vyhnání plodu podle § 69, čís. 1, § 285, odst. 2 tr. zák.

(Rozh. ze dne 12. září 1938, Zm IV 264/38.)

Nejvyšší soud, přezkoumav trestní věc proti A. a spol., obžalovaným pro zločin podle § 285, odst. 2 tr. z. atd., z úřední povinnosti z důvodu zmatečnosti podle § 385, čís. 1 b) tr. ř. zrušil dotyčně obžalované A. rozsudek odvolacího soudu ve výroku, kterým byl její trestný čin kvalifikován též jako zločin účastenství na vyhnání plodu podle § 69, čís. 2 a § 285, odst. 1 tr. z., a tuto kvalifikaci trestného činu pominul.

Z důvodů:

Při přezkoumání věci z úřední povinnosti shledal nejvyšší soud toto:

Odvolací soud kvalifikoval trestný čin obžalované jednak jako zločin účastenství na vyhnání plodu podle § 69, čís. 2 a § 285, odst. 1 tr. z. co do trestného činu spáchaného obžalovanou B., jednak jako zločin účastenství na vyhnání plodu podle § 69, čís. 1 a § 285, odst. 2 tr. z. co do trestného činu spáchaného obžalovanou C.

Předmětem zákonné ochrany jak podle § 285, odst. 1 tr. z., tak i podle § 285, odst. 2 tr. z. je nenarozený lidský plod.

Poněvadž podle zjištění odvolacího soudu v obou uvedených případech šlo o týž plod, směřovaly trestné činy obžalovaných B. i C. a proto i trestný čin obžalované A. proti témuž chráněnému statku a je proto